

slutte sig til Forslaget om de 5 Mill. Kr.s Anvendelse, som her er foreslaaet, er jeg overbevist om, at saa kunde det ogsaa føres igennem. Var der Vilje i den Henseende, var der ogsaa en Vej. De Herrer maa ikke forundre sig over, at det Forslag om de 5 Millioner Kroner, som her kastes ind, giver Anledning til en lang Debat. Det er saa rimeligt, da man oprindeligt var enig om de 20 Millioner Kr. Sagen er, at Lovforslaget om de 25 Millioner Kr. bestaar egentlig af 2 Dele, de 20 Millioner Kr., som angaa en Omstrivning af Statsgælden og er en ren og stær Konvertering, og de 5 Millioner Kroner, som ere et nyt Laan, man putter ind i Statskassen. Jeg siger, at de 20 Millioner Kr. til Omstrivning af Statsgælden kan jeg være med til til enhver Tid, og de 5 Millioner Kr. kan jeg gaa med til, naar de stilles til Anvendelse af Kommunerne, altsaa naar de ikke lægges ind i Statskassen. Men det, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Varsen) er villigt til, er, at give et nyt Statslaan og fylde Statskassen paa ny, efter at vi have haft de sørgelige Erfaringer med Hensyn til netop at have en fyldt Statskasse. Jeg siger, det er ikke rigtigt. Jeg forstaa ikke, at nogen fra den gamle Oppositions Side kan gøre noget saadant. Det er et Tillidsvotum, der skal vises den ny Tids Ministre. Jeg synes, at den ny Tids Flertal helst skulde være alene om det. Det skal maaske være et Plaster for det Mistillidsvotum, der blev givet en anden Minister forleden Dag? Derom ved jeg ikke noget, men det synes næsten saa. Men sikkert er det, at Lovforslaget omhandler 25 Millioner Kroner, hvoraf 20 Millioner skulle anvendes til en Konvertering, til en Omstrivning af Statsgælden, og de 5 Millioner Kr. ere et nyt Statslaan, om hvilke man ikke ved, hvad man skal bruge dem til.

Finansministeren (Lüttichau): Det forekommer mig, at den ærede sidste Taler (S. C. Christensen) befinder sig i en Misforstaaelse med Hensyn til Betydningen af Vedtagelsen af det Vædringsforslag, der er stillet om Kommunelaan. Min Stilling til dette Vædringsforslag er den, at jeg siger, at naar det vedtages, staa Regeringen ikke længere frit, saa er det forud afgjort, hvortil Pengene skulle anvendes. Der imod har jeg protesteret, og derfor har jeg saa stærkt accentueret, at man ikke kan modtage dette Vædringsforslag. Ved 3fte Vedtagelsen heraf staa Regeringen fremdeles frit og kan optage Forhandlinger om Anvendelse af Pengene — Forhandlingerne behøve ikke at

finde Sted paa dette Lovforslag — og kan sige nej til Kommunelaan og kan sige ja til Kommunelaan. Det, der vil ske ved Vedtagelsen af Lovforslaget i uforandret Stikelse, er jo det, at samtlige Beløb ville blive anvendte paa den Maade, som oftere er angivet, og som er anført i Lovforslagets § 3, dersom der ikke kommer andre og senere Overenskomster i Stand om en anden Anvendelse.

N. Sørensen: Det er kun en temmelig kort Bemærkning, jeg har at gøre til den ærede Finansminister. Han fremkom med en Udtalelse, som interesserede mig en Del. Den interesserede mig, fordi jeg ikke tænkte mig Muligheden af, at den kunde komme frem. Det var nu ikke, fordi vi ikke have hørt den før, thi det er jo en gammel kendt Sætning fra den højtærede Finansministers Jørgængers Tid: Kan jeg ikke saa Loven, som jeg vil have den, vil jeg slet ikke have den. Jeg kunde forstaa, at den højtærede Finansminister havde udtalt, at for saa vidt Loven blev vedtaget her i Tinget i en saadan Stikelse, som han befrugtede, saa kunde han ikke paatage sig Ansvar for at bringe den ud i Livet, idet denne Lov i det hele taget var saa meningsløs, saa uretfærdig eller i det hele taget var aldeles ubrugelig for den højtærede Finansminister, men dette, at naar dette Vædringsforslag vedtages, skulde det hele ligge hen, er jo en af disse uheldige Mindelser fra forrige Tider, som jeg meget beklager ogsaa findes i den ny Tids Periode. Det er jo klart, at det ikke er noget Kabinetsspørgsmaal, vi her have faaet op; nej, det er ganske simpelt det gamle, som den højtærede Finansministers Formand praktiserede. Men hvad er nu Grunden dertil? Den højtærede Finansminister burde have en anden Grund end den, at han ikke staa frit. For saa vidt den højtærede Minister finder, at den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem fra Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) foreslaar, nemlig at udlaae 5 Mill. Kr. til Kommunerne, overhovedet er noget, der kan lade sig høre, ikke er uretfærdigt, ikke i nogen Maade er ubilligt, synes jeg, at den ærede Minister kunde opgive den fri Stilling. Det er dog saadant ved Loven, at Ministeren bliver bunden, Ministeren staa ikke frit, saaledes, at han kan staa og valte med Loven, som han vil. Loven binder Ministeren, det er ligefrem en konstitutionel Sag. Saadan maa det være, og anderledes kan det ikke være. Jeg kunde ønske, at den højtærede Finansminister havde fremført en Begrundelse, som paaviste, hvori dette Vædrings-